

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 324
din 04.06.2009

Dosar nr: 141/2009

Petiția nr: 3514 din 30.03.2009

Petent: G O

Obiect: situație de discriminare bazată pe prevederile OUG 36/200 privind instituirea prețurilor locale de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate

I. Părțile

1. Petent

G O, cu domiciliul în

II. Procedura de citare

Prin **Adresa nr. 3731/02.04.2009** petentul a fost informat cu privire la ridicarea din oficiu a excepției de necompetență materială a CNCD, în conformitate cu **Decizia Curții Constituționale a României nr. 997 din 7 octombrie 2008**.

Prin adresa nr. 3731/02.04.2009, petentul a fost citat pentru data de 30.04.2009, în vederea audierii. La termenul stabilit de consiliu, petentul nu s-a prezentat.

III. Obiectul sesizării și susținerile părților

Prin adresa nr. 3514 din 30.03.2009, dl G O susține că prevederile O.U.G. nr. 36/2006 privind instituirea prețurilor locale de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate, publicată în Monitorul Oficial nr. 692 din 14/08/2006, aprobată de Parlamentul României prin Legea nr. 483 din 19 decembrie 2006, este discriminatorie față de cetățenii și localitățile României. Acesta susține că Ordonanța nr. 36/2006 prevede subvenționarea – parțial de către stat (maxim 45% în practică 25%) și parțial de la bugetele locale (minim 10%, și în practică

15-25%) -a prețului gigacaloriei produsă de sistemele centralizate de energie termică, astfel încât cetățenii racordați la aceste sisteme centralizate beneficiază de reduceri la prețurile plătite pentru producerea căldurii și a apei calde, în medie, cu 40-50%. De asemenea de subvențiile prevăzute de OUG 36/2006 beneficiază din oficiu, prin intermediul regiilor de termoficare, orice cetățean racordat la regiile de termoficare indiferent de nivelul veniturilor. Totodată, menționează petentul potrivit OUG 36/2006, niciun cetățean din România care nu este racordat la o regie termică, nu are dreptul la subvenții pentru încălzire, nici de la stat nici de la bugetele locale, deși plătește taxe atât către stat cât și către bugetele locale. Petentul consideră că subvențiile prevăzute de OUG 36/2006 nu reprezintă ca definiție ajutor social, de acestea beneficiază indirect orice cetățean racordat la un sistem centralizat de termoficare, indiferent de nivelul veniturilor (*deci și un milionar în euro beneficiază de această facilitate*). Petentul menționează acest aspect întrucât, susține acesta, există o tendință de confuzie, atât în rândul cetățenilor cât și al autorităților administrației locale și centrale, între noțiunea de subvenție prevăzută de OUG nr.36/2006, ajutorul social prevăzut de Legea nr. 416/2001(beneficiari - doar cetățenii cu venituri mici/sub 615 lei/ membru de familie, posesori de surse individuale de încălzire pe gaze) Ajutorul social sau ajutorul pentru încălzirea locuinței se acordă doar în cazuri particulare, acordarea acestora este dependentă de nivelul veniturilor.

Potentul sesizează faptul că nu are dreptul la subvenții nici de la stat nici de la bugetul local deși plătește impozit pentru subvențiile respective și consideră discriminatorii prevederile OUG 36/2006, deoarece privilegiază doar cetățenii racordați la sisteme centralizate de termoficare, cetățenii neracordați la astfel de sisteme neavând aceleași drepturi, deși ambele categorii de cetățeni plătesc aceleași taxe și impozite. Un alt aspect considerat discriminatoriu de petent este acela că cetățenii care nu beneficiază de subvențiile prevăzute în OUG 36/2006 participă financiar prin impozitele plătite atât către stat cât și la bugetele locale.

Un ultim aspect considerat discriminatoriu în viziunea petentului, vizează dezvoltarea regională și anume prin taxele și impozitele plătite către stat de către cetățenii din toate localitățile și redistribuite în mod centralizat doar regiilor termice din marile orașe, orașele mici și mediul rural fără sisteme termice centralizate sunt prejudiciate de sume de bani, care pot fi investite în alte lucrări de utilitate publică în folosul comunităților respective și nu neapărat în sisteme termice centralizate.

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, petentul sesizează aspecte referitoare la instituirea prețurilor locale de referință pentru energia termică furnizată populației prin sisteme centralizate prevăzută de Ordonanța nr. 36/2006.

Pentru acest motiv petentul a solicitat Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării să elimine aspectele de discriminare create de OUG 36/2006, astfel încât toți cetățenii României să beneficieze de aceleași drepturi.

În drept, analizând faptele reținute în petiție, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea

discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.

Curtea Constituțională a României care a statuat cu valoare de principiu că "principiul egalității nu este sinonim cu uniformitatea, astfel încât pentru situații diferite poate exista un tratament juridic diferit, recunoscându-se dreptul la diferență".

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate.

Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată.

Coroborat actului normative care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul Director, analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele art.2 al O.G. nr. 137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului produs, ce creat o circumstanțe concretizate printr-o deosebire, excludere, restricție sau preferință și care poate să îmbrace forma unui tratament diferențiat în cazul specific dedus spre analiză de către petent.

În cazurile de discriminare trebuie analizat tratamentul diferențiat apărut între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr.137/2000, republicată.

Din acest punct de vedere, sub aspectul incidenței art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, Colegiul Director reține că în fapt, petentul se adresează Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării solicitând constatarea unei fapte de discriminare care decurge din dispoziții legale.

Astfel, în fapt, în exercitarea competențelor sale Colegiul Director este chemat să se pronunțe cu privire la o circumstanță ce decurge din procesul legislativ, împrejurare ce instituie discriminări, în opinia petentului, în contradicție cu principiul nediscriminării.

Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea C.N.C.D. de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâți, ce pot duce în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale Art.16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Colegiul Director, conform **Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale, constată că nu are competența materială de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu are competența materială de a se pronunța asupra actelor normative conform **Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale;
2. Clasarea dosarului.
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte.

V. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

- nu este cazul;

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal potrivit Legii nr.554/2004 a contenciosului administrativ

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN - Membru

PANFILE ANAMARIA - Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

VASILE ANA MONICA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

